

Happy Boys & Girls

I've got a feeling you could use a little smile, hoping it would stay there for just a little while.

Çift: Merlin/Arthur

Konu: Yanlış giden bir büyü sonucu Merlin minik bir bebeğe dönüştüğünde onu Uther'dan saklamak ve ona bakmak görevi Arthur'a düşer.

“Arthur hayır-“

“Merlin *evet*-“

“Arthur lütfen, benim için?”

Sarışın prens gözlerini devirerek okunun üzerinden ona dönerken fısıldar

“Senin için? Nasıl senin için, o bir hayvan-“

“Ve hamile, *lütfen* Arthur..”

Sarışın adam dönerek iç çeker, önündeki mükemmel alanda duran hayvana bakarken Merlin yanında kıpırdanarak bekliyordur, Arthur okunu kaldırır ve ona dönerken cevaplar

“Sırf hamile olduğu için-“ Merlin başını sallar, Arthur onu geçerek diğer yana giderken mavi gözlü hizmetkar mutlulukla onu takip eder..

Arthur atından iniyorken Merlin kendi atının üzerinde hapsirir, prens bir an ona bakarken Merlin iyi olduğunu söyler ve atından iner, sonra atları götürürken Arthur onun kaçınıcı defa hapsirdiğini düşünüp hizmetkarının geri dönmesini bekler, sonra konuşur

“Git Gaius’tan bir şeyler al, beni de hasta edersen kızarım-“

“Sizi hasta edecek kadar samimi durmuyoruz Lordum-“

“Ne diyorsam onu yap..”

Merlin başını sallar, ama kıpırdamazken Arthur *gitmesini* söyler, Merlin *şimdi* gitmesi gerektiğini anlarken döner ve uzaklaşırken sarışın gözlerini devirir..

Arthur akşam gibi Gaius’un odalarına gelmiş, kapıya yaklaşıyorken Merlin’e bir gün izin vermeyi düşünür, o sırada içeriden Gaius’un hem şaşkın hem de uyarı dolu bir ‘*Merlin!*’i duyulurken prens kaşlarını çatır, Merlin ise cevaplar

“Elimde değil!”

“Kendini kontrol etmelisin! Şu haline bak, her hapsirdiğinde bir şeyler havaya uçuyor-“

“Biliyorum, ama yapamıyorum! Ben ne zaman hastalansam böyle oluyor-“

“O zaman hastalanmamayı deneyemez miydin? Yarın Arthur’u giydirenken bir anda *çarşaf*lar havada dans etmeye başlarsa ne olacak?”

Arthur sessiz, yavaşça kenara kayarak aralık kapıdan içeri bakar, nefesi tutulurken Gaius'un neden bahsettiğini anlar: şu anda odadaki tüm çatal bıçaklar, tabaklar havada dans ediyor, Merlin bir battaniyeye sarılmış, iskemlesinde çaresizce oturuyorken bir daha hapşırır, o anda Gaius'un kitapları saltoya çıkarken yaşlı adam onlara koşturur, Arthur gerilerken hızlı adımlarla kapıdan uzaklaşır, koridorun sonundaki askerlere de hizmetkarının hasta olduğunu, kimsenin gelmemesini söylerken onlarca kere onu kurtaran ve şapşallığıyla bunu gizlemeye çalışan adamı bu sefer o nasıl kurtaracağını düşünmeye başlar; bu kadarını ona borçludur, göz yumması Merlin için yapabildiği en büyük fedakarlıkken bu sefer aktif olması gerekiyordur, ve Merlin'in haberi bile yoktur..

Arthur ertesi sabah kararını vermiş, Merlin'i bugün bütün gün boyunca kendi odalarına hapsedecekken ona bir sürü iş yığacak ve sonra da kapıyı üzerine kitleyip avlanmaya gidecekken bu muhteşem kararını uygulamak adına Gaius'un kapısını çalar ve içeri girer, o anda karşısında yaşlı adamı bulurken konuşur

“Gaius, günaydın.. Merlin nerede-“ onu geçerek odaya giderken Gaius yine önüne geçer, ellerini onun göğsüne koyarak prensi hafifçe iter, cevaplar
“Merlin çok hasta lordum-“
“Biliyorum, onunla konuşacağım, çekil lütfen-“ onu geçer ve iki basamağı tırmanır, tam kapıyı açacakken Gaius gerisinden yine atılır
“Müsait değil Arthur-“ Arthur aldırmaz ve girerken içeriyi görünce durur, yaşlı adam arkasında iç çekerken Arthur içeri bakabilir..

Oda aynıdır, eşyalar aynıdır, fakat değişen şey yatakta, kocaman kıyafetlerin ve yorganın altında oturan minik çocukken Arthur boğularak sorar

“Gaius?”

Gaius sessiz, yavaşça odaya girerken cevaplar

“Lordum?”

“Bu.. Bu-“ ona döner, Gaius sessiz, sanki orada kimse yokmuş gibi ona bakarken Arthur tekrar minik oğlana döner, kocaman mavi gözleri olan bebek ona bakarken Arthur sorar
“Merlin?”

Bebek gülümserken Arthur inler, Gaius yavaşça kapıyı kapatır..

Arthur yataktaki miniğe bakıyorken Gaius yürüyerek yatağa oturur, minik bebeği kucaklarken yaşlı elleri uzun süredir minicik canları tutmamış, Arthur bir an minik bebeğin, minik *Merlin'in* teninin onun yaşanmışlığı karşısında bembeyaz olduğunu düşünür, sonra silkelirken konuşur

“Nasıl oldu bu?”

Gaius sessiz, cevaplar

“Merlin dün hastalık kapmıştı Lordum, muhtemelen sihirli bir şey kaptı..”

Ve ona bakar, Arthur da onun gözlerine bakıyor, ikisi bir süre konuşmazlarken Arthur sonrasında mırıldanır

“Muhtemelen.. Ne olacak? Geçecek mi?”

“İyileştiğinde geçeceğini düşünüyorum.. Muhtemelen daha fazla sihir yapmamak için daha basit düşündüğü bir zamanı seçti..”

“*Büyü* seçti.. Hastalık..”

Gaius başını sallar, Arthur da onaylarken derin bir nefes alarak konuşur

“Kendinde mi?”

“Sanmıyorum, beni tanıyor gibi durmuyor.. Ama uslu bir bebek, ağlamadı daha..”

“Şaşkınlığındandır..”

Gaius *belki* derken Arthur mırıldanır

“İşlerin yok mu? Ne olacak, nasıl kalacak? Saraya salamayız, dikkat çeker-yürüyebiliyor mu?”

“Bilmiyorum.. Ben de sizden birkaç dakika önce gördüm..”

Arthur başını sallar, o sırada aşağıda Gwen’in sesi duyulur, genç kadın yürürken konuşur

“Merlin, nasıl oldun-“ kapı vurulur, açılırken Arthur engelleyemez, Gwen minik bebeği görünce gözleri büyüyerek elini ağzına kapatırken Merlin gülerek Gaius’un saçlarını çeker..

Gwen anlayınca yürür ve bebeği kucaklar, sırtını pıspışlayarak *adam gibi* tutarken konuşur

“Kollarını acıtacaksınız, geçecek mi bu?”

“Muhtemelen.. Gwen, minik kıyafetlere ihtiyaç var-“ Gwen başını sallar, minik bebeğin başını öpüyor, usul usul onunla konuşurken Merlin başını güzel kadının yanağına dayamış, mavi gözleriyle prensi izlerken Arthur ona bakamıyor, dönerek tekrar yaşlı adama bakar, konuşur

“Burada duramayız, odaya giren herkes anlar.. Gwen, bebeği al ve bir yere götür-“

“Bir yere? Nereye? Kıyafet ve yemek bulmalıyım-“

“Onunla git-“ Gaius olmaz derken Gwen de katılır, Arthur sorar

“Ne yapacağız? Tek başına kalamaz!”

Gwen bebeği *ona* uzatır, Arthur gerileyerek duvara dayanırken cevaplar

“Ben prensim, Camelot Prensi bebek bakmaz-“

“O bebek değil, Merlin-“ Merlin adını duyunca yine gülümser, kollarını uzatırken Arthur ona bakıyor, *lütfen*’i duyar gibi olurken küfrederek uzanır ve minik toparlağı alır, canavar

gibi tutarak döner ve yürüyerek odadan çıkarken Gwen koşturarak bir şeyler bulmaya gider..

Arthur daha güneşin doğmadığı sarayda rahatça ilerler ve sırtıyla kapıyı itip odasına girer, Merlin kıkırdarken Arthur gözlerini devirerek odaya girer, ayağıyla kapıyı itip yürürken konuşur

“Kendine döndüğünde sıkı bir konuşma yapacağız Merlin-“ yürüyüp onu yatağa bırakır, sonra dönüp yatağın kapıya bakan perdelerini indirir, görüntüyü keserken Merlin ellerini çıkarır, Arthur gülümseyerek cevaplar
“Değil mi?”

Ve döner, masaya giderken gülümsediğini fark eder, ‘arab’layarak ellerini sallarken Merlin çarşafına asılarak kalkmaya çalışıyor, poposunun üzerine düşer..

Kapı vurulur, Merlin dönerek ona bakarken dudaklarını büzştürmüş, anlamaya çalışır gibi bakar, Arthur parmaklarını dudaklarına götürür ve susmasını işaret eder, kapıya dönerek girmelerini söylerken hizmetçi kızlardan biri girip konuşur

“Lordum, Merlin gelmedi-“
“Evet, hasta-“
“Ah.. Kahvaltınız..”

Ve tepsiyi bırakır, sonra selam verip giderken Merlin yatakta yan düşüyordur, tavana bakarken ellerini kaldırır ve dili dışarıda, minik yumrukları havada dönerken Arthur onu izlemeye daldığını fark ederek dikleşir ve kahvaltısına döner, omuzlarını gererken ekmeğe uzanır..

Arthur ağzına lokmasını atarken onun ne yaptığını görür, bir an aklı başından giderken fırlayarak bağırır

“Merlin hayır!”

Minik bebek ona bakar, o anda dengesini kaybederken yaktan yuvarlanmasına bir an var, Arthur onu neredeyse havada yakalar, göğsüne bastırarak kalkarken konuşur

“Aptal!”

Ama bebeğe söylüyor gibi durmazken dudaklarını siyah saçlara bastırmış, derin nefesler alır, kalbinin atışının yavaşlamasını beklerken kollarındaki minik de korkmuş, Arthur bir an sonra bir ağlama başlangıcı yakaladığında başını çeker, Merlin o anda ağlamaya başlarken Arthur farklı bir korkuyla ona bakar..

“Ağlama, ağlama l¼tfen-geçti- geçti diyorum-Merlin!”

Merlin inatla ağlıyor, mavi gözleri sırsıklam olmuş, yanakları pespembe, minik elleri titriyor, sarsılıyorken Arthur panik, ne yapacağını bilemez halde ona bakıyorken kapı vurulur ve açılır, Morgana konuşarak girer

“Arthur, bir bebek ağlaması-yüce Albion aşkına, l¼tfen senden olmadığını söyle.”

Arthur onu görünce asılır, yanına çekerken konuşur

“Gel! Ağlıyor, ne yapacağım-“

“Sendense sırtına atıp ülkenin diğer tarafına kaçıracaksın! Arthur sen aptal mısın-“

“Benden değil, kes! Sustur!”

“Nasıl susturayım!?”

“Sen kadınsın, al, göğüslerine falan bastır-“

“Arthur Pendragon!”

Arthur ellerini kaldırır, Morgana ise yatağa giderek ağlayan bebeği alır ve ‘şışt’leyerek ona sarılırken Merlin nefes nefese, onun kumaşlarına asılarak susar, dudağı sarkmış, burnuyla nefesler alırken Morgana ona dönerek konuşur

“Bu kadar işte.. Biraz sevgi kııntısı Arthur, *biraz*..”

Arthur cevap vermez, o sırada kapı vurulup açılır ve Gwen içeri girerken konuşur

“Getirdim, kıyafet, süt-leydim..”

Gwen ona bakıyor, kollarında bebek, sorar

“Gwen? Bebek senin mi?”

“Benim? Elbette hayır leydim-“ Morgana rahatlar, gülümser ve tekrar Arthur’a dönerken Arthur arada bir şey kaçırmış gibi hisseder, uzanarak Merlin’i genç kadından alırken Morgana geriler, Arthur tek koluyla minik popoyu sarmış ve sıkıca sabitlemiş, konuşur

“Tamam, gidebilirsiniz-“

“Bebek kimin?”

“Bilmek istemezsin Morgana.. Dışarı..”

Morgana bir an ona bakar, o sırada Merlin minik elleriyle prensinin omuzlarına bastırır ve gülerken çenesini onun başı üzerine koyarken kollarıyla onun kafasına sarılır, Morgana hafifçe gülerken Arthur gözlerini devirerek konuşur

“Beni rezil etmeye bayılıyorsun-“ ve kolları söker, Merlin gülerken onun saçlarına asılırken Morgana gülümseyerek cevaplar

“Umarım Merlin bunları hatırlar-“ Arthur ona bakar, Morgana gülümser

“Sadece onunla böyle konuşuyorsun.. Ne oldu, birisi büyü mü yaptı?”

“Öyle görünüyor.. Kimse bilmezse sevinirim Morgana, babam delirir..”

Morgana başını sallar, sonra uzanarak minik bebeğin saçlarını düzeltirken Merlin iç çekerek başını Arthur'un yanağına dayar, güzel kadını izlerken Arthur konuşur

“Yemek.. Sonra da kıyafet..”

Morgana başını sallar, sorar

“Halledebilecek misin?”

“Evet, sen babamı buradan uzak tut yeter.. Bu sabah benimle ava gitmek gibi bir arzusu olabilir, engelle..”

Morgana onaylar, dönerek çıkarken nedimesi de peşinden çıkar, Arthur sessiz, dudakları büyük kafada, masaya ilerlerken Merlin onun yanağına dudaklarını bastırarak gürültüyle öper, Arthur gülümserken oturur..

“Aç, Merlin beni kızdırma-“ Merlin ağzını açar, bir minik kaşık daha yutulurken Arthur memnun olur, Merlin ağzını şapırdatarak yutar, ama sonraki kaşığı istemezken Arthur zorlamaz, kalkarken konuşur

“Gel bakalım, kıyafet-“ ve onu yatağa oturtur, Gwen'in getirdiği minik pantolonu eline alırken gülerken mırıldanır

“Beni ne hale getiriyorsun-“ o sırada Merlin tombul ellerini çırpar, ve pantolon giyilmiş olarak üzerine geçerken Arthur boş ellerine bakar, sonra minigin gözlerine bakarken Merlin mavi gözleri kocaman, gülümseyerek sorar

“Atur?”

Arthur iç çeker, eğilerek onun başını öper ve saçlarını düzeltirken mırıldanır

“Minik bir belasın Merlin.. Hep..”

Ve çekilir, sonra minik üstü onun önüne tutar, Merlin keyifle ellerini yine çırparken o kumaş da gider, Arthur gülümser..

“Atur! ATUR!”

Arthur gülerken bağırmasını söylerken Merlin neşeyle kahaahalar atıyor, onun dizlerine dayanarak kendini geri bırakırken Arthur onun tavana yolladığı ışıklara bakar..

Genç adam yatağa yatmış, dizlerini kırarak kendine çekmişken minik adam sırtı onun dizlerinde, onun karnında ayakta duruyor, şov yapıyorken Arthur onun bilinçli olup olmadığını bilmiyor, ama ikisi güldükçe Merlin'in daha da mutlu olduğunu hissediyorken Merlin esner, Arthur sessiz, sevgiyle onu alır ve yanına geçirirken konuşur

“Uyu hadi..”

Merlin onun kolunda yatıyor, gözleri kapanıyorken fısıldar

“Atur-“ Atur gitmediğini söyler, örtüyü üzerlerine çekerken Merlin usul ve minik nefeslerle uykuya dalar, Arthur odaya bakıyor, geride dans eden eşyaların yavaş yavaş sessizleşerek inmelerini izler..

“Büyü yapabildiğini bir senedir biliyorum.. Keşke böyle resmiyet kazanmasaydık..”

Mavi gözler ona bakıyor, dudaklarını büzüştürüyorken Arthur onun anlamadığını biliyor, yine de devam eder

“Dün odana geldim, Gaius’la tartışıyordunuz, o zaman artık gerekirse karşına çıkmam gerektiğini, seni bir yere, *güvenli* bir yere kapatmam gerektiğini düşündüm.. Merlin bu yaptığın çok büyük bir cesaret örneği, ama bazen aptallığın sınırında geziyorsun..”

Minik bebek uzanarak onun saçlarına asılır, kendi kendine şarkısını söylerken Arthur alışmış, duraksamadan konuşur

“Sadece.. Keşke bunu daha fazla ilerletebilseydik, *bunu da* paylaşabilseydik.. Ama bana anlatmak istemedin, ya da arada kalmamı istemedin bilmiyorum-“ minik el onun boynuna iner, Merlin ona sarılarak tutunurken Arthur da ona sarılır, miniğin sırtını sıvazlarken bir süre sonra bir geçirme duyulur, Arthur gülümserken gece çökmüş, yatağın tavanında bir sürü yıldız var, Arthur küçüğe uyumasını söyler..

Arthur burnunu çekerek kolunu ona sarar, o sırada bir bebeğe yakışmayacak kadar kalın bir bele sarıldığını fark ederken gözlerini açtığında onu izleyen gözleri bulunca durur, ona bakar..

Merlin sessiz, yorganın altında, onun kollarında ona bakıyor, kırırdamıyorken Arthur neye göre oynadıklarını bilmiyor, onun konuşmasını bekliyorken Merlin bir süre sonra hafifçe gülümser, uzanarak onun saçlarını düzeltirken mırıldanır

“Sağol.. Sakladığın için..”

Arthur bir şey söylemez, soru da sormazken Merlin konuşur

“Hiçbir zaman sana ya da Camelot’a kötü bir şey yapmadım, yapmayacağım.. Sihrim sadece senin için var..”

Sarışın hafifçe başını sallar, başka bir şey söylemezken Merlin fisıldar

“Atur?”

Arthur bunu duyunca ona bakar, Merlin hafifçe gülümserken başını eğerek ona yaklaşır, gözleri kapalı, nefesini bırakırken Arthur onu daha da çeker, sarılırken çenesi onun başında, gözlerini kapatır..

Arthur sabah uyandıığında kolunun altında ne büyük ne de küçük bir beden var, genç adam korkuyla bir an onu ezip ezmediğini düşünürken yataktan fırlar, bastığı yerlere de bakarak kendi etrafında dönerken panikle sorar

“Merlin? *Merlin!*”

Ama ses gelmezken Arthur yürüyerek banyoya girer, içeride kimse yoktur, genç adam dönerek yatağın yorganını kaldırır ve boğmaktan korktuğu bebeği ararken o sırada kapı açılır, Merlin elinde tepsiyle içeri girerken Arthur yorganı fırlatıp ona yürür

“Gerizekalı! Neredesin!?”

“Buradayım-tepsi-“ Arthur onu saçlarından yakalar ve tepsiyi eliyle iter, her şey yere yapışmalıyken bir şey olmaz, tepsi havada kalırken Arthur ona sarılır, Merlin de onu tutarken gülümser

“Gitmedim, buradayım-“

“Aptal-“ Merlin onu sıkarken Arthur da onu sıkar, sonra yavaşça çekilir ve tepsiye bir bakış atarken Merlin onun önünde gülümsüyor, onun yanağına fısıldar

“Görmeni istedim, hepsini-“ Arthur dönerek ona bakar, ikisi göz gözelerken cevaplar
“Kendindeydin..”

Merlin sessiz, başını sallarken Arthur bir an onun mavi gözlerini inceler, ikisi anı durdururlarken Arthur konuşur

“Devamlı bana sarılıp durdun..”

Merlin hafifçe pembeleşirken cevaplar

“Sen de devamlı beni öpüp durdun-“

“Merlin bu çok kirli bir düşünce-“

“Öyle demedim.. Ama-“ o açıklamaya çalışırken Arthur anlatır, onun dudaklarını örterken Merlin nefesini ona bıraktığında prens onu belinden kendine çeker, Merlin de kollarını onun boynuna dolarken tepsi yavaşça yere süzülür, bir şey kırılmazken prens onu çevirerek bütün gün oynadıkları yatağa götürür, ikisi tekrar gülerek yorganlara düşerlerken ışıklar saçılır, eşyalar dans eder, Merlin gülümseyerek Atur’una sarılırken prens onun başını öper, sarılarak iç çeker..

THE END

AW AW AWWW :x

06.01.08

Yayın: 17.04.10

Merhaba,

Okuduđunuz Őeyden memnun kaldıysanız bir yorum bırakmanız beni oldukça memnun eder.

.pdf'lerin arkadaşlar arası dolaşacağını ve o süre içerisinde sitenin iç adreslerinin değişebileceğini hesaba katarak yorum için size iki yol vereceğim;

a. Mail.

Bana her zaman awakencordy@merkez-masa.com yoluyla ulaşabilirsiniz.

b. Site.

Bu hikaye Verankton'a bağlı, mutlaka orada bir yorum formu vardır, oraya gidebilirsiniz:
<http://verankton.merkez-masa.com>

Fazla zahmetli, farkındayım, ancak çalışmayan bir servis sunmaktan iyidir diye düşünüyorum.

Yorum gönderseniz de, göndermeseniz de, umarım okuduğunuzdan hoşnut kalmışsınızdır ve umarım ben Őu anda daha güzellerini yazıyorumdur.

Teřekkürler,

Awakencordy

Site: <http://merkez-masa.com>

Bu hikayenin geldiđi alt site: <http://verankton.merkez-masa.com>

Her hakkı saklıdır.